

RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK

VOORZITTER VAN DE XIIe KAMER

A R R E S T

**nr. 228.948 van 28 oktober 2014
in de zaak A. 212.220/XII-7645**

In zake: de BVBA STUDIEBUREAU DEMEY
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaat Nele Vercruysse
kantoor houdend te 8500 Kortrijk
President Kennedypark 4A
bij wie woonplaats wordt gekozen

tegen:

de WEST-VLAAMSE INTERCOMMUNALE
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaat Antoon Lust
kantoor houdend te 8310 Brugge
Baron Ruzettelaan 27
bij wie woonplaats wordt gekozen

I. Voorwerp van het beroep

1. Het beroep, ingesteld op 18 april 2014, strekt tot de nietigverklaring van “de beslissing van het directiecomité van verwerende partij dd. 26.03.2014, waarvan verzoekende partij in kennis werd gesteld bij aangetekend schrijven dd. 28.03.2014, om de opdracht voor de ‘aanstelling van een ontwerper en veiligheidscoördinator-ontwerp voor het bedrijventerrein Beveren Noord Oost, Roeselare’ te gunnen aan [Steal Construction & Engineering Services]”.

II. Verloop van de rechtspleging

2. Bij arrest nr. 227.298 van 7 mei 2014 is de vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing verworpen.

Het genoemde arrest is op 12 mei 2014 aan de verzoekende partij ter kennis gebracht.

Op 25 augustus 2014 heeft de hoofdgriffier, op verzoek van het aangewezen lid van het auditoraat, aan de verzoekende partij de mededeling ter kennis gebracht, bedoeld in artikel 11/3, § 1, van het besluit van de Regent van 23 augustus 1948 ‘tot regeling van de rechtspleging voor de afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State’.

De verzoekende partij heeft niet gevraagd om te worden gehoord.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen, vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973.

III. Beoordeling

3. Naar luid van artikel 17, § 7, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973, geldt ten aanzien van de verzoekende partij een vermoeden van afstand van geding wanneer zij, nadat de vordering tot schorsing van een akte of een reglement is afgewezen, geen verzoek tot voortzetting van de rechtspleging indient binnen een termijn van dertig dagen die ingaat met de kennisgeving van het arrest.

4. De verzoekende partij heeft geen verzoek tot voortzetting van de rechtspleging ingediend.

5. Het vermoeden van afstand van het geding is te dezen van toepassing.

Aangezien de bestreden beslissing op 30 april 2014 door de verwerende partij werd ingetrokken past het de kosten ten haren laste te leggen.

IV. Rechtsplegingsvergoeding

6. De verzoekende partij vraagt dat de verwerende partij, naast een rolrecht, zou worden veroordeeld tot betaling van een rechtsplegingsvergoeding van 3.360 euro aangezien ook de nietigverklaring is gevraagd zodat het basis- en maximumbedrag verhoogd worden met 20 procent.

6.1. Overeenkomstig artikel 30/1 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State kan de afdeling bestuursrechtspraak een rechtsplegingsvergoeding toekennen, die een forfaitaire tegemoetkoming is in de kosten en honoraria van de advocaat van de in het gelijk gestelde partij.

Artikel 67, § 2, van het besluit van de Regent van 23 augustus 1948 ‘tot regeling van de rechtspleging voor de afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State’ bepaalt:

“§ 2. Het basis-, minimum- of maximumbedrag bedoeld in paragraaf 1 wordt verhoogd met een bedrag dat overeenstemt met 20 procent van dit bedrag, als het beroep tot nietigverklaring gepaard gaat met een vordering tot schorsing of tot voorlopige maatregelen, of als de vordering tot schorsing of tot voorlopige maatregelen volgens een procedure bij uiterst dringende noodzakelijkheid ingediend wordt en gepaard gaat met een beroep tot nietigverklaring.”

Er is te dezen grond om met toepassing van deze bepalingen de verzoekende partij een rechtsplegingsvergoeding toe te kennen, nu zij door de intrekking van de bestreden beslissingen op basis van “rechtmatigheidsbezwaren” opgeworpen in het inleidende verzoekschrift, als de in het gelijk gestelde partij dient te worden beschouwd.

Wat de begroting van de omvang van de rechtsplegingsvergoeding betreft, is er geen reden om over te gaan tot een verhoging of verlaging van het basisbedrag van 700 euro; door de intrekking is de gevoerde procedure beperkt gebleven tot de redactie van het verzoekschrift en de partijen voeren geen omstandigheden aan die tot een andere beoordeling zouden moeten leiden.

BESLISSING

1. De Raad van State stelt de afstand van het geding vast.

2. De verwerende partij wordt verwezen in de kosten van de vordering tot schorsing, begroot op 200 euro en een rechtsplegingsvergoeding van 700 euro, die verschuldigd zijn aan verzoekende partij.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van 28 oktober 2014, door de Raad van State, XIIe kamer, samengesteld uit:

Pierre Barra,	staatsraad,
	waarnemend voorzitter,
bijgestaan door	
Silja Doms,	griffier.

De griffier

De voorzitter

Silja Doms

Pierre Barra